

“Waiting...”

By Amnat Kongwaree
Galerie N

Rama IX Art Museum Foundation

Galerie N

139/5 Wireless Road Lumpinee Pathumwan Bangkok 10330 Thailand

T +66 (0) 2252 1592 +66 (0) 2654 0522 F +66 (0) 2251 5098

E info@galerienbangkok.com

Rama IX Art Museum Foundation

Waiting...

4 September - 4 October 2007

By Amnat Kongwaree

B-CAT-2-0033
SOL-0001-09-2007

เมื่อศิลปินนักสังเกตการณ์ลงพื้นที่

พ.ศ.2544 “อำนาจ คงวารี” เริ่มผลงานชุด **Desolate** เขาเคยเดินเลาะเลียบเส้นทางย่านท่าพระไปสิ้นสุดที่ห้างสรรพสินค้าใหญ่ เป็นเส้นทางที่ยาวไกลทีเดียว เส้นทางของคนกลางคืนมากมายด้วยคลับบาร์และห้องอาหารคาราโอเกะ

นักสังเกตการณ์-เพศชาย ถูกขนาบข้างด้วยบาร์เหล้า เสียงเชิญชวนของผู้หญิงหน้าบาร์ ห้องอาหาร อีกด้านหนึ่งยวดยานแล่นสวนไปมา เสียงอีกทีก็-เสียงแตรรถ-อลหม่าน

ผู้หญิง...เธอคนนั้น...เธอคนโน้น รอคอย ผู้ชายที่เตร่ไปมาเป็นลูกค้า

เครื่องสำอางฉาบหน้า ไฟสีชมพู สีแดง ไฟกะพริบดวงเล็ก โยงโย่ห้อยระย้า ประดับประดา สร้างแสงสี ช่วยให้ “หุ่นชีวิต” ที่นั่งอยู่นี้ดูมีเลือดเนื้อ ขวนเชิญได้พอสมควร

“Let's Back Home Mom” ละครฉากนี้เกิดขึ้นจริงที่ห้องอาหารคาราโอเกะแห่งหนึ่ง เด็กชายตัวเล็กร้องขอแม่...เราสัมผัสเสียงอันจ้วเจียนนี้ได้

ท่ามกลางที่นั่น ทอดแขน ไหว่ห้าง เสื้อผ้ารัดรูป เผยผิวเนื้อและต้นทรงให้มากที่สุด กระโปรงสั้น ผ่าสูงเข้าไว้ จงใจให้โป๊ ร้อนรุ่มที่กายภาพ แต่ “ดวงตา” ทำไมเฉยชา

ผลงานของ “อำนาจ คงวารี” ที่อยู่ต่อหน้าเราแทบทุกชิ้น (มีข้อยกเว้นสำหรับ Butterfly Girls) นอกจากดวงตาที่กลายเป็นเอกลักษณ์ของศิลปินแล้วเค้าโครงรูปหน้าของ “เธอ” บิดเบี้ยว ปูดโปน มีความไม่ปรกติ อยู่แทบทุกใบหน้า

ศิลปินนักสังเกตการณ์ซื้อตรงต่อความรู้สึกของตนเองเสมอ ในที่ที่ถูกขนาบไว้ด้วยความจริงของสองโลก บนบาทวิถีแคบๆ ผังธนบุรี

ประโยคเก่า (แก่) ความว่า “ศิลปะเสมือนกระจกเงาสะท้อนภาพจริงของสังคม” ศิลปินไทยจำนวนหนึ่ง (ซึ่งน้อยมาก) สวมบทบาทนักเคลื่อนไหวทางสังคม คู่ขนานไปกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอย่างขะมักเขม้นท่ามกลางภาวะวิกฤต (ทั้งหลายทั้งปวง) ภาษางานนั้นตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม ตรงเข้าไปจัดการ ทะลุทะลวงที่กลางใจ (พวกนั้นแหละ)

สำหรับ อำนาจ คงวารี...ผลงานชุด “**Sideline**” เน้นที่เลือกศึกษารัดตัว กระดุมปริ กระโปรงสั้น ขัดกับใบหน้า ที่เรียบเฉย และ “ดวงตา” เช่นเคย... เราสัมผัสได้ถึงการประชิดประชัน เลียดแทรกอยู่ในบรรยากาศแวดล้อมที่ไม่บ่งบอกสถานที่ และดูเหมือนเป็น “เวลาที่หยุดนิ่ง” เฉพาะสำหรับท่าทีของศิลปินในการนำเสนอที่สงบเงียบที่ต่างกับเฟิกเฉย นิ่งดูตาย

สำหรับ เธอคนนั้น... เธอคนโน้น เธอ...จากที่ที่เธอนั่งอยู่ห่างออกไปเพียง 2-3 ก้าว สูดขอบทางเท้า ต่ำลงไปเพียง 20 เซนติเมตร คือ “พื้นที่สาธารณะ” ที่ยวดยานพาหนะมี “เวลาจริง” ควบคุมกำกับอยู่ แตกต่างจาก “พื้นที่เฉพาะ” ที่อยู่เบื้องหลังเธอ ที่ที่ลูกค้า แหกพิเศษจะได้รับ “ช่วงเวลาพิเศษ” จากมืออาชีพอย่างเธอ...เพื่อน ๆ ของเธอ

ภาพ-เสียง-ชีวิตที่เคลื่อนผ่านไปรวดเร็ว เบื้องหน้า
ภาพ-เสียง-ชีวิตช่วยยามภายในคลับบาร์ ห้องอาหารคาราโอเกะ
เธอนั่งอยู่กลางระหว่าง 2 เหตุการณ์ที่ดำเนินไป เธอมอง...
(ทั้งหลายทั้งปวง)

คล้าย...เหมือน...และรู้สึกอย่างไร...อาจพ้อง-ต่างจากนักสังเกตการณ์ ...อาจ...

จาก **Desolate--Waiting--Sideline--Waiting** อีกครั้ง ใน
พ.ศ. 2546

คำถาม?
ทำไม ดวงตา เฉยชา
ทำไม รูปหน้า บิดเบี้ยว
ทำไม สีผิว ส้ม แดง เขียว
ทำไม นั่งรวมกลุ่ม แต่ดูเหมือน “นั่งเดี่ยว”
บรรยากาศสีโอบล้อม ศิลปินเจตนาเพิ่มชีวิตอุ่นของเลือดเนื้อ
ด้วยสีแดง (เลือด) เจือชมพู (เลือด ตา...)
แต่ทำไมกลับ เยือกเย็น เฉยชา ไร้ราคา
นักสังเกตการณ์-เพศชาย และ “เธอ” ดูเหมือนต่างรู้ว่าตนเอง

อยู่ที่ไหน
คำถามสุดท้าย
...แล้วเด็กน้อยคนนั้นเล่า...อยู่ตรงไหนในพื้นที่จริง

รองศาสตราจารย์กัญญา เจริญศุภกุล
สิงหาคม 2550

An Artist/Observer in the Field

In 2001, Amnat Kongwaree began working on his **Desolate** series. He strolled down the long road lined with clubs, bars and karaoke restaurants, frequented by people of the night, that leads to a huge department store.

The male artist/observer is surrounded by cafes, pubs and luring voices of beckoning bargirls. Cars cruise by on busy street - a cacophony - horns honking - a hectic atmosphere.

The girls: this one - that one - **waiting**. The men: customers - cruising.

Thick makeup on faces, pink lights, red lights, decorative tiny twinkling lights, add life to the seated "living mannequins" and attracting fair attention.

"Let's go home Mom!" A little boy begged his mother. The scenario in front of a karaoke restaurant is real.....His drowsy pleading voice can be heard clearly.

Her posture, movement, stretched arms, crossed legs, tight dress defining her figure, short skirt with long slit intended to be revealing, sensuous. But the eyes! Why are they so blank?

In almost all works by Amnat Kongwaree that we see before us (except for "Butterfly Girls"), apart from the eyes which have become his hallmark signature, the faces have distorted - swollen features, and do not appear to be in a normal state.

The artist/observer is always honest with his feelings when he is in an environment surrounded by the reality of two worlds that exist on the narrow pavement of Thonburi.

The (old) cliché "art is a reflection of society" still applies. A number of Thai artists (not many) take on the role of social advocates seriously when creating their work of art amidst (various) crises. The message is clear; the language is straight forward and aimed directly at the heart of the (subject) matter.

In **Sideline** series, Amnat Kongwaree places emphasis on the tight-fitting blouse, buttons ready to burst, and short skirt that contradict the expressionless face and the usual blank "eyes"....We can sense the cynicism permeating the air of the nameless venue as if "time has been brought to a standstill" for the artist to present his work with quiet discretion, which is different from being nonchalant or indifferent.

To the seated girls, the edge of the pavement, 2-3 steps in front of them where the road surface then drops about 20 centimeters, marks the "public realm" where traffic is governed by "realtime" compared to the "exclusive realm" behind them where customers and special clients enjoy "exclusive time" in professional hands.

Images - sounds - life, flash by in front of them.

Images - sounds - life, enjoyed for a short time in the clubs, bars and karaoke.

They sit between the 2 situations, looking around (at all that are going on).

Similar..alike..What's the feeling? Same/different from the observer ..perhaps.

From Desolate - Waiting - Sideline - Waiting again in 2003

Questions:

Why eyes blank?

Why face distorted?

Why complexion orange, red, green?

Why seated together looking as if "alone"?

The color tone - the artist intended to add a warm sense of flesh and blood with pinkish (alluring) red (blood).

But why does it appear cold, indifferent, unsensuous?

Both the observer (male) and the "girls" seem to know where they stand.

Final question!

What about the little boy? Where does he stand in the real situation?

Assoc. Prof. Kanya Chareonsupkul

August 2007

(Translated into English by Asst. Prof. Den Wasiksiri)

คือ...ช่วงเวลา... "รอคอย"

สิบห้าปีผ่านไป สำหรับเส้นทางเดินบนถนนสายศิลปะ ศาสตร์ที่สามารถ
ประดับประดา ช่วยจรรโลง ชัดเกล้า สร้างวิถี จนกลายเป็นแบบวิถีที่ใช้ดำเนิน
ชีวิต...ตราบนานปัจจุบัน ทำให้เกิดข้อคิดหนึ่งที่ว่า ศิลปะเสมือนเป็น "สื่อ-สาร" ผ่านจิต
สัมผัส นำพาเราไปสู่โลกแห่งจินตนาการอย่างไม่มีกรอบข้อจำกัดตายตัว และนำไปสู่
สัจจะชีวิตอันเป็นสิ่งที่อยู่จริงได้อย่างลึกซึ้ง

ผม ไม่ใช่คนที่ชอบหมกมุ่นหรือเฝ้าอยู่กับเฉพาะเรื่องนี้ แต่กลับคิดว่าได้
พิจารณาเห็นสุนทรียภาพที่โดดเด่นกับเรื่องธรรมดาทั่วไป ซึ่งทุกคนอาจรับรู้ได้ แต่
มองข้ามไป...สำหรับผลงานชุด... รอ...คอย...(Waiting) นี้ทำให้ผมรู้ซึ่งว่า การสร้างสรรค์
งานศิลปะที่เป็นผลสืบเนื่องจากการศึกษา การเฝ้าสังเกตวิถีชีวิตของผู้อื่นในช่วงขณะ
เวลาหนึ่งเวลาใดนั้นได้ส่งผลต่อทัศนคติการรับรู้...และการดำรงตน จึงถือได้ว่าเป็น
ประสบการณ์ที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง...แท้จริง

มีหลายคนคิดว่า แรงบันดาลใจอื่น ๆ นั้นไม่มีแล้วหรือ? ถึงได้หยิบยกเอา
เรื่องเหล่านี้มาเป็นแรงบันดาลใจ...ผม...ต่างหากเล่าที่ "คอย" และคอยย้ำกับตัวเองอยู่
เสมอ...ว่า...

"การที่มองไม่เห็นความดีงามของแสง คือ สิ่งที่เราคิดว่าในโลกนี้มีแต่แสงบวก"
ซึ่งความเป็นจริงแล้วมันไม่ใช่เช่นนี้เลย เมื่อด้านหนึ่งถูก "แสง" สาดกระทบ นัยแห่งสัจจะ
อีกด้านหนึ่งจะปรากฏ "เงา" ทันทีเสมอไป และอะไรเล่า คือความดี ความไม่ดี-ไม่งาม
ที่จริง กอปรทั้งใคร...? จะเป็นผู้ให้คำตอบตัดสินชี้ขาด ในเมื่อความดีและความ
แต่ละบุคคลย่อมมีระดับความต่าง...สิ่งที่เป็นสัจจะและนามธรรมเหล่านี้ได้ปรากฏขึ้น
แล้วพร้อมกัน ขณะเดียวกันและบ้างถูกรวบรวม บ้างถูกแบ่งแยกตีกรอบให้เกิดมีข้อ
แตกต่างหลากหลายระดับระหว่างชีวิต (คน) ในสังคมด้วยกันเองเสมือนมีนัยว่าเป็น
สังคมที่ถูกครอบงำ

"ผู้หญิง" ที่ปรากฏในผลงานภาพพิมพ์ของ "ผม" คือกลุ่มคนที่ผมคิดว่า "เธอ"
เหล่านั้นมีอาชีพที่น่าสนใจ เป็นอาชีพที่นำไปสู่การค้นหาคำตอบตามอะไรบางอย่าง ซึ่งบ้าง
อาจสุข-ทุกข์ระคนกันไปและก็ดูเหมือนดังกับวิถีอาชีพอื่น ๆ อาทิ นักการเมือง, ข้าราชการ,
ศิลปิน, พนักงานบริษัท เพราะเป็นอาชีพที่ทำเพื่อแลกกับ...เงิน...คำตอบแทน...ทั้งสิ้น

...ผมเฝ้าสังเกตเห็นช่องว่างระหว่างช่วงเวลาและระยะทางที่เรียกว่า...การรอ
คอย...เป็นการรอในสิ่งที่คาดหวังว่าจะสัมผัสได้ ณ วันนี้ - วันพรุ่งนี้... และสิ่งที่ยากจะ
สัมผัสได้ ย่อมเป็นการรอในช่วงขณะเวลาหนึ่งเพียงเพื่อหวัง...ว่า จะมีบางสิ่งบาง
อย่าง...เกิดขึ้น-เปลี่ยนแปลงไป...และอีกช่วงเวลาหนึ่ง...ซึ่งอาจจะ...เกิดสิ่งที่ดีกว่า ดีขึ้น
กว่า หรือแย่ลงกว่าเดิมก็ย่อมได้ นัยทั้งมวลนี้คงยากยิ่งที่จะสัมผัสรับรู้เพียงผ่าน
ทางกายภาพ...เท่านั้น

ความผิดปกติ...ที่ปรากฏทางกายภาพย่อมสัมผัสได้ด้วยการเห็นเป็นเบื้องต้นแรก
แต่ความผิดปกติด้านสภาพจิตใจของพวกเขา...เธอ...นั่นเล่าเราเองอาจต้องอาศัยใช้จิต
สัมผัสเท่านั้น ความหมายทั้งมวลมีนัยสะท้อนคำถามและคำตอบร่วมไปพร้อมกัน...
ผ่าน "เธอ" ผู้ซึ่งสะท้อนสภาพความจริงอันเสมือนเป็นความพิกลพิการของสังคมที่
ดำเนินอยู่ทุกขณะ...

อำนาจ คงวารี
สิงหาคม 2550

That's...Time...for "Waiting"

Fifteen years ago, on the road of arts that
were the science to be back, nurture, becoming the
plan of life...until now, was become a view of inspira-
tion "art is like media and talk" by feel leaded us to
imagination unlimited world and truth life deeply.

I myself am not to be immersed or concen-
trate to something, but means how to consider
between the point view and general view in which
everyone can understand but overlook it...the work
"That's...time...for Waiting" which was an awareness in
art creator that was taken on my study, observe in
while, was inspired to the attitude...way life...as a gold
experience and valuable indeed.

Many people thought that "Aren't there any
inspiration to choose this content?"; "I" myself have
been here for "wait" and remind...that:

To see something positively in negative view
means thing that you think, have only one scene
(positive) but it's impossible, indeed, when the sun
shines on the thing surface there will have a shadow
on the other surface too, what is good-bad, who can
give me any answer? As someone is difficult from
others, truth and intangible will be coincided, or sepa-
rated apart and defined class between human and
human seems to be under society controlled.

"The Women" on my work, are an idea group,
they have an interesting job, that job leads them seek-
ing something, may be happy-sad like the others, as
politicians, officers, artist, employees, as the matter of
fact, these are working for money altogether.

I have been waiting for the time gap and
way...Waiting...that is a hope on today and the day
after today...thing can be touched, and response to
Waiting, only think that something may be happened
and changed, in which will be better than or worse
than, these are not easily to make sense only by
touch.

The unusual which are on the body, as first
time seeing, actually, inside their (her) heart, we have
to use mind to make sense or touch, in addition, these
will be both questions and answers by them (her) in
the same time. They (she) are someone who reflects
themselves (herself) the scene of truth likely unusual
society now and then.

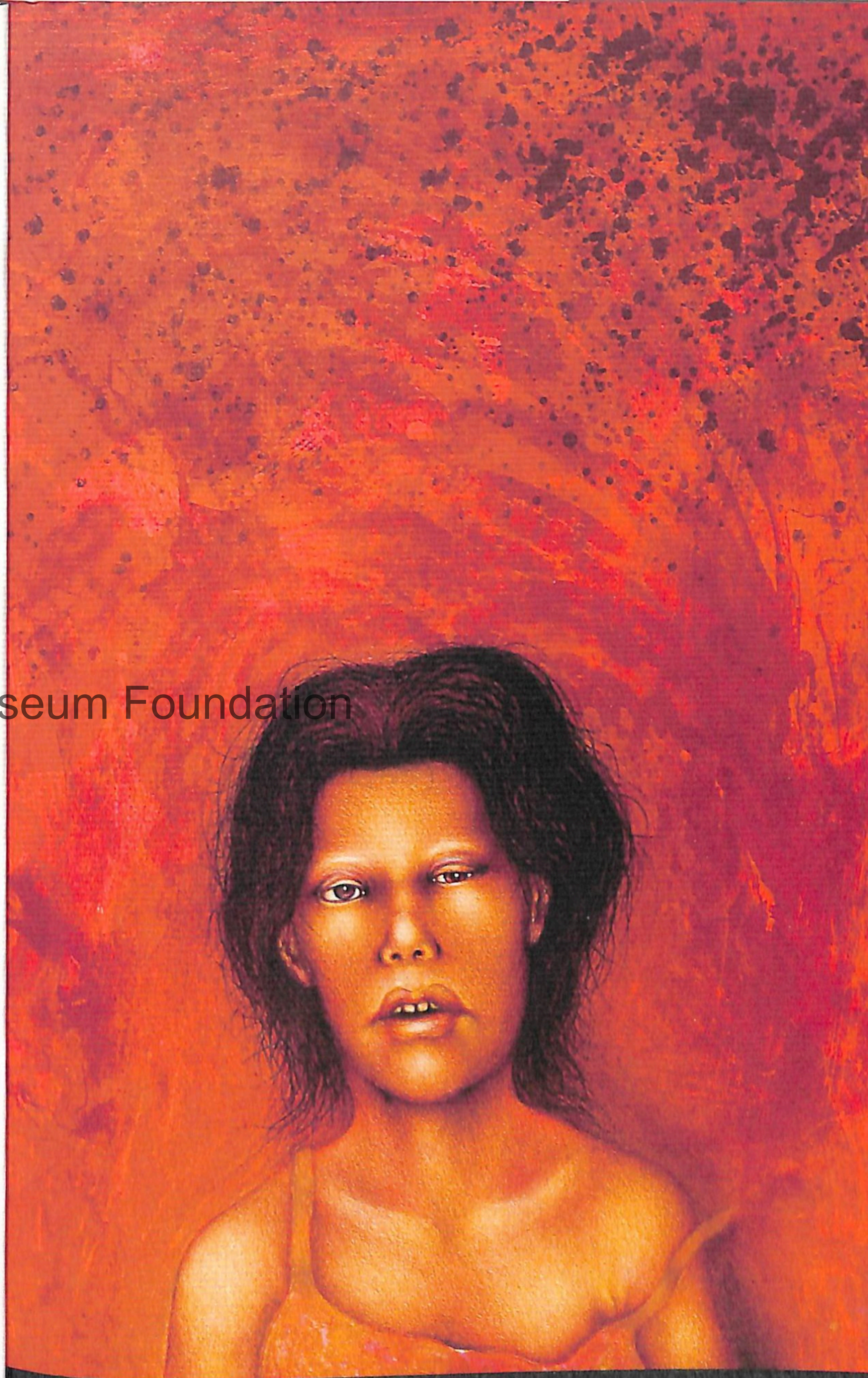
Amnat Kongwaree

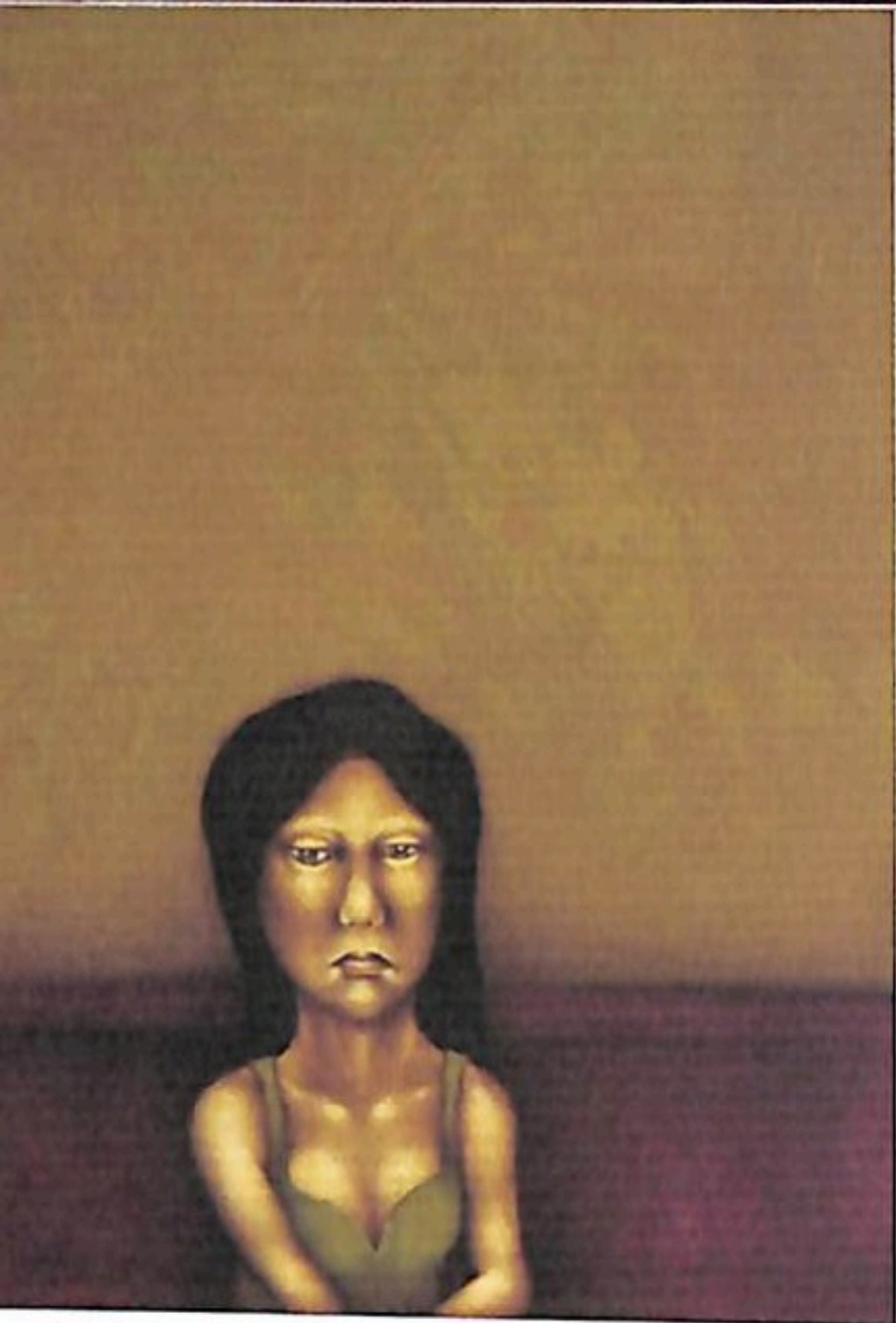
August 2007

(Translated into English by Ratchapoom Songsumrarn)

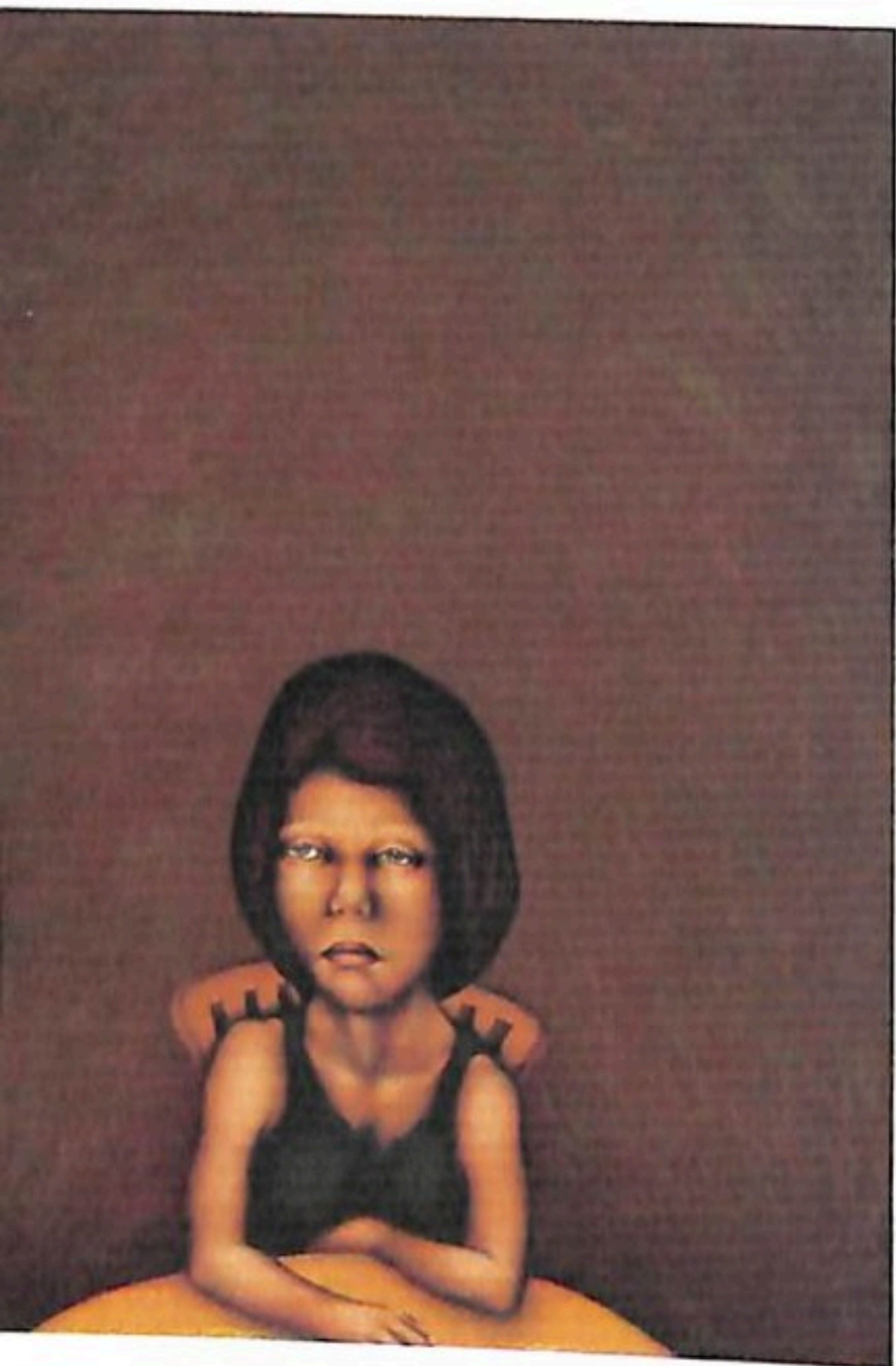
Desolate (Alone) I
Lithograph 78 x 59 cm, 2001

Rama IX Art Museum Foundation

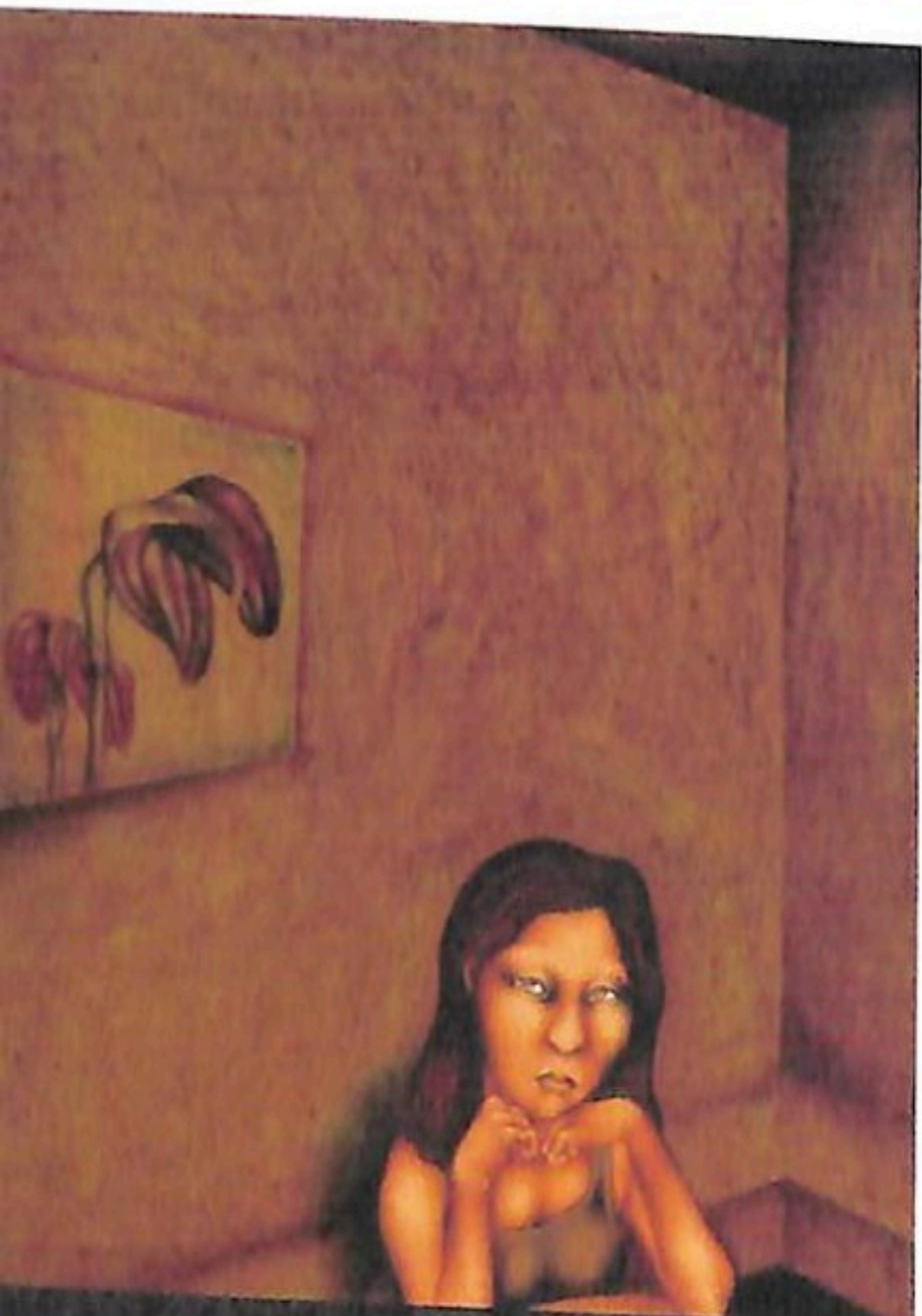

Desolate (Alone) 4
Lithograph, 78 x 59 cm.,
2002

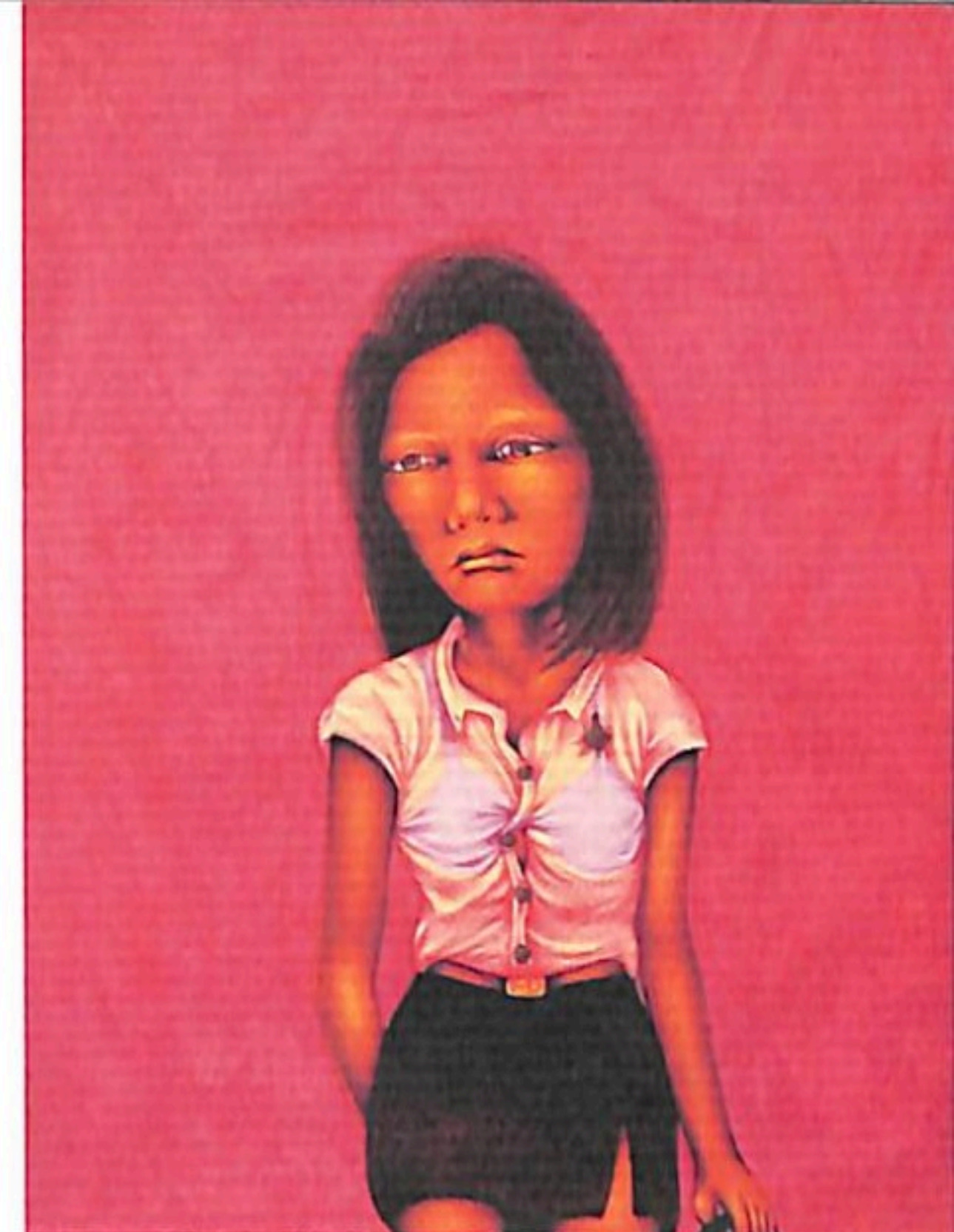
Desolate (Alone) 5
Lithograph, 78 x 59 cm.,
2002

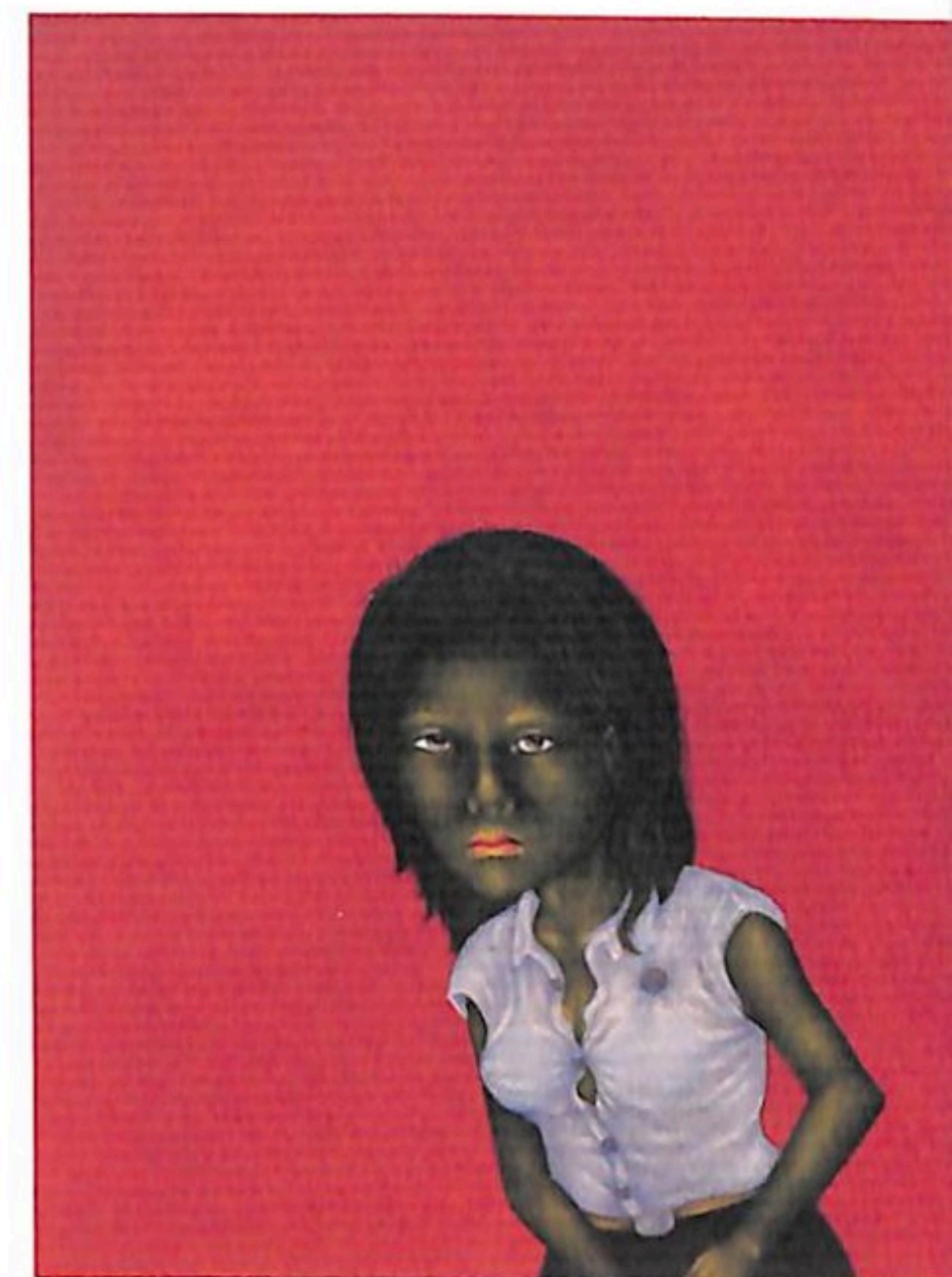
Desolate (Alone) 6
Lithograph, 78 x 59 cm.,
2002

Rama IX Art Museum Foundation

Side line 2
Lithograph, 78 x 59 cm.,
2002

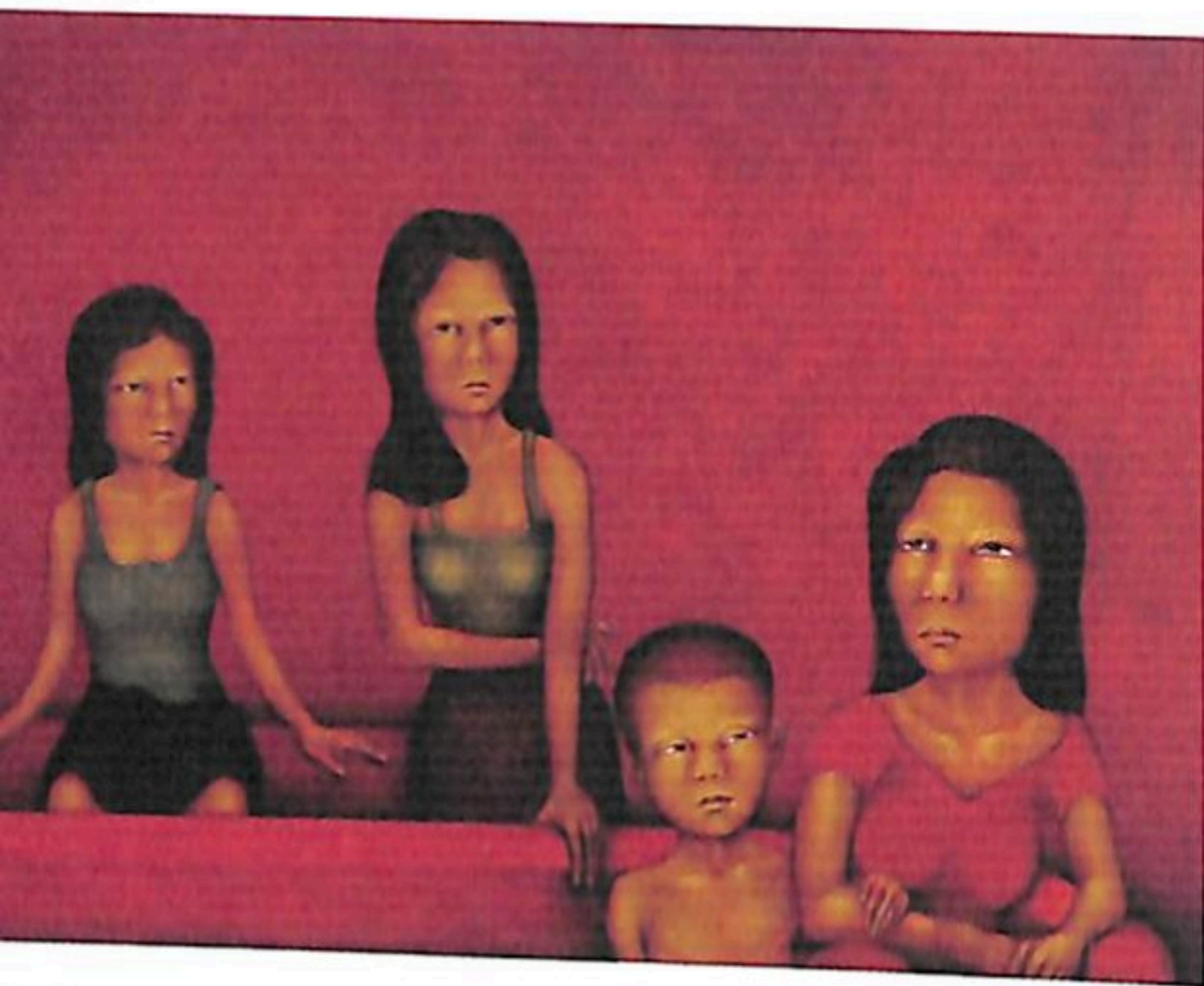

Side line 1
Lithograph, 78 x 59 cm.,
2002

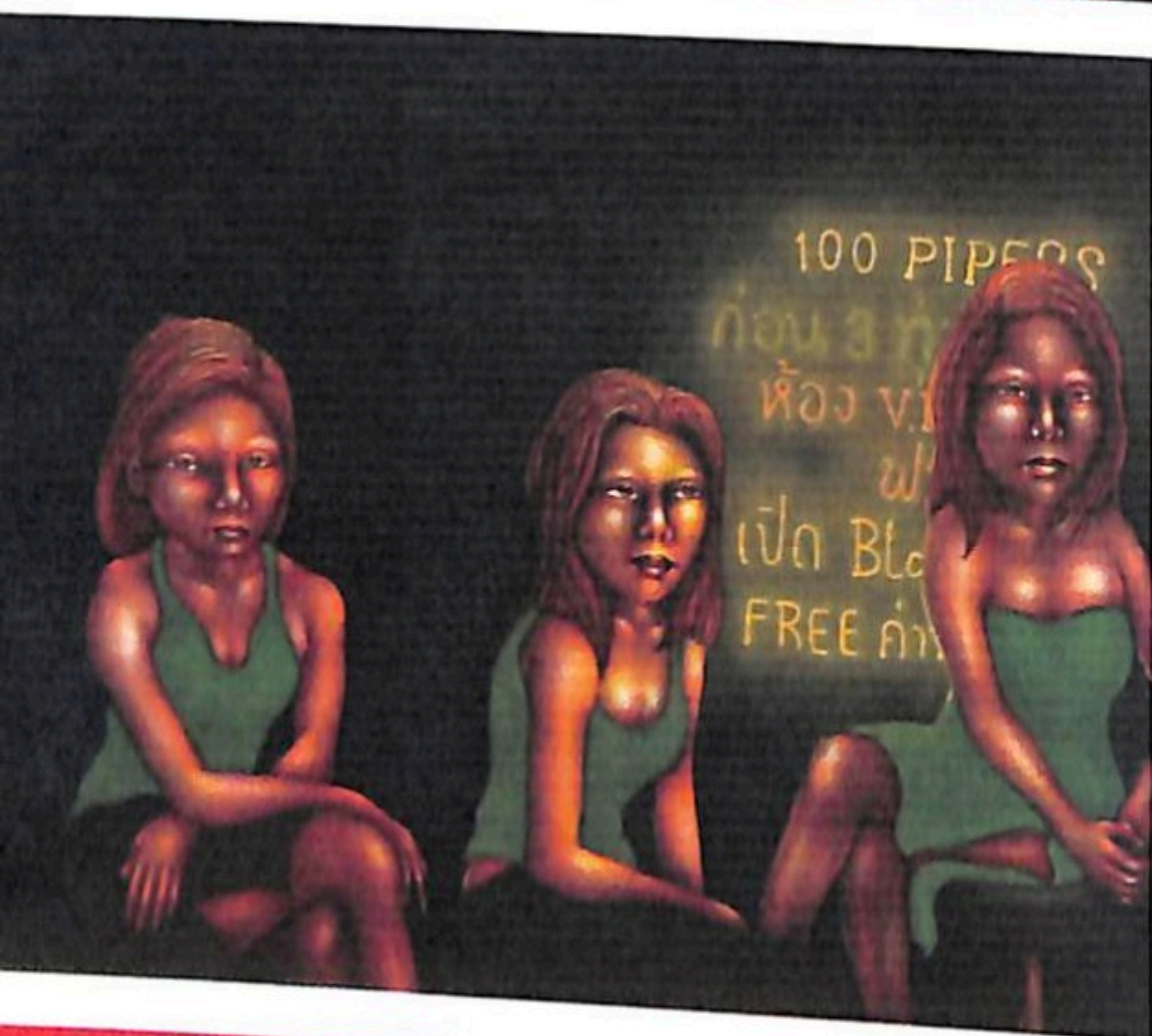

Side line 3
Lithograph, 78 x 59 cm.,
2002

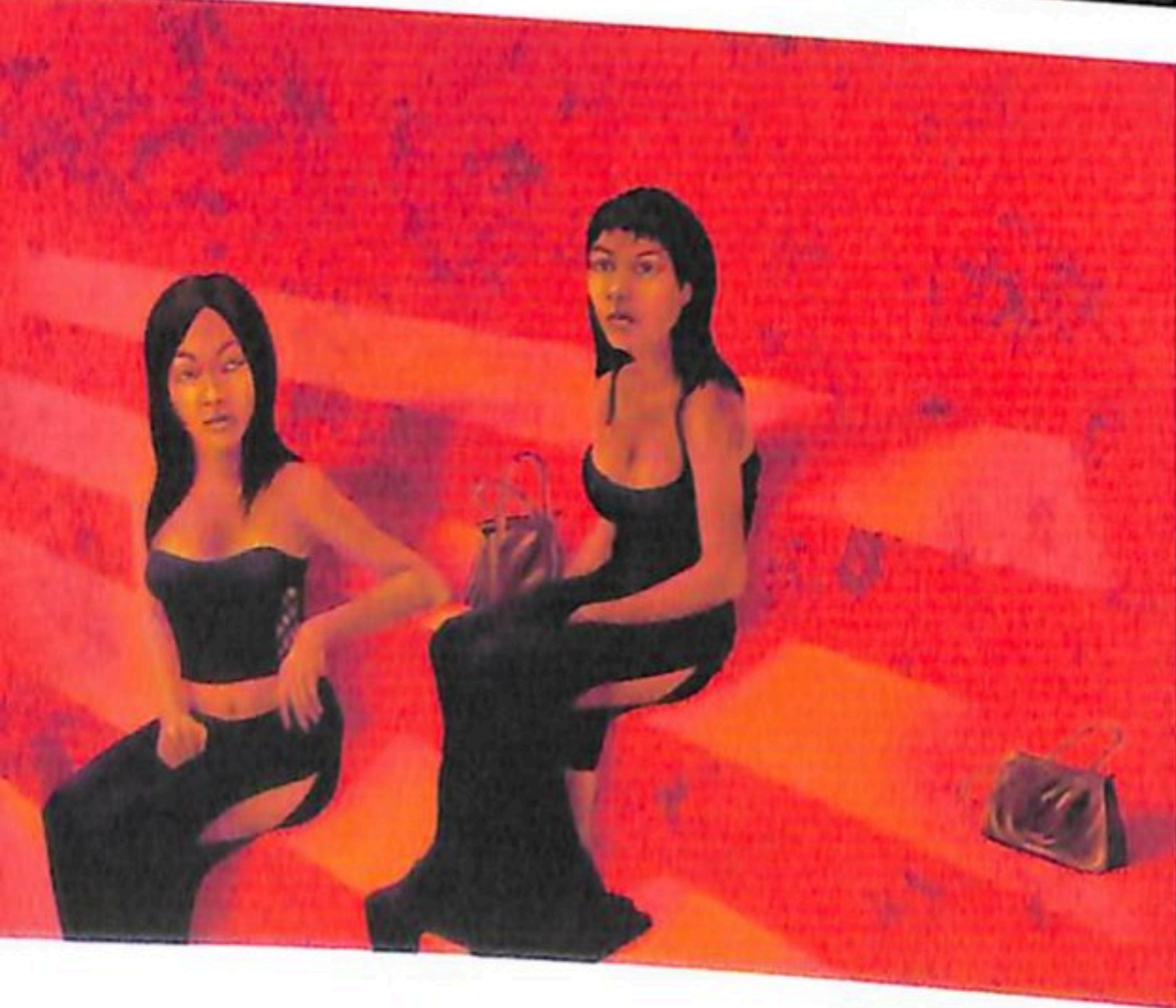

Let's back home mom!
Lithograph, 59 x 78 cm.,
2002

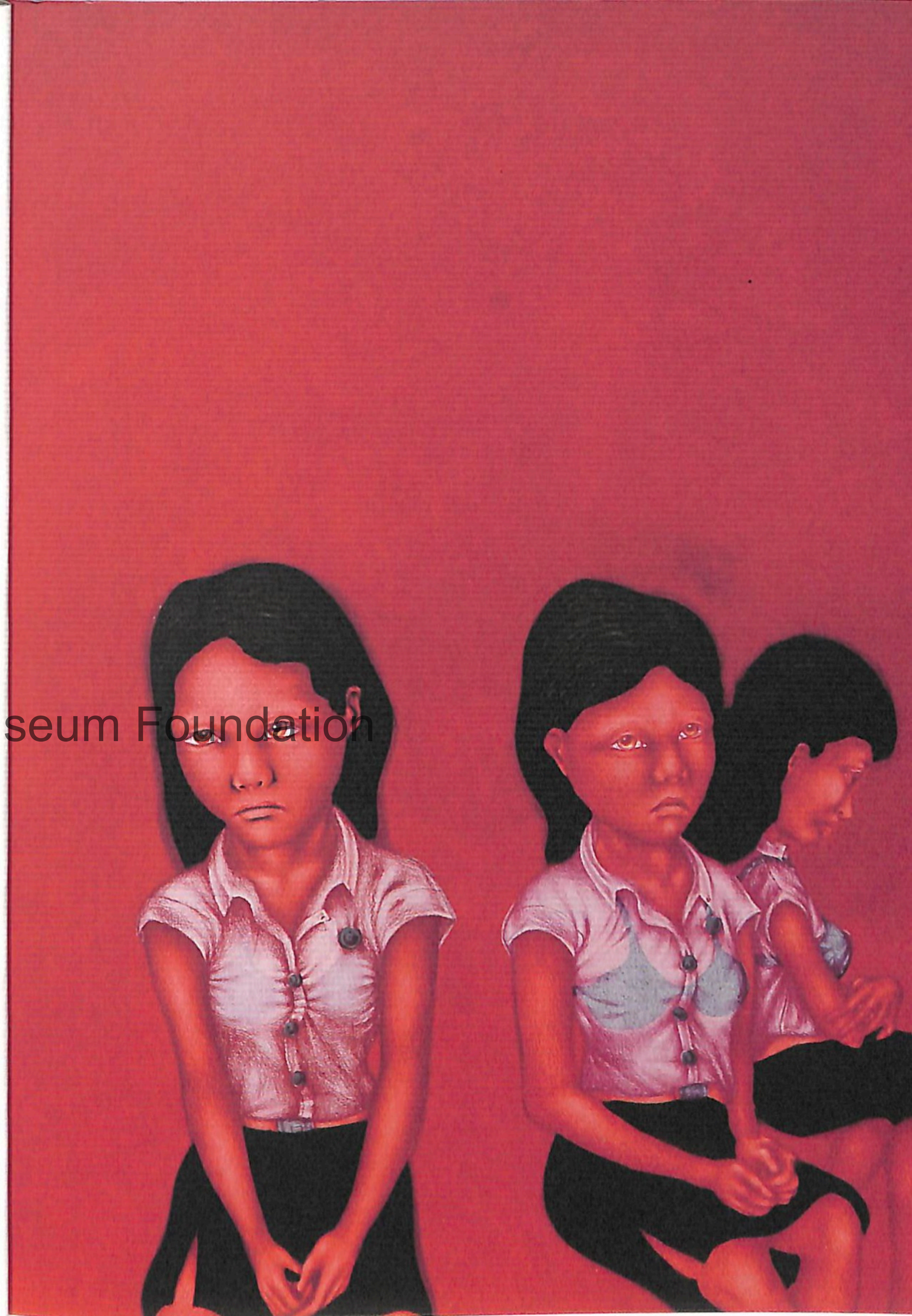

Waiting 2
Lithograph, 59 x 78 cm.,
2002

Waiting 8
Lithograph, 79 x 109 cm
2004

Rama IX Art Museum Foundation

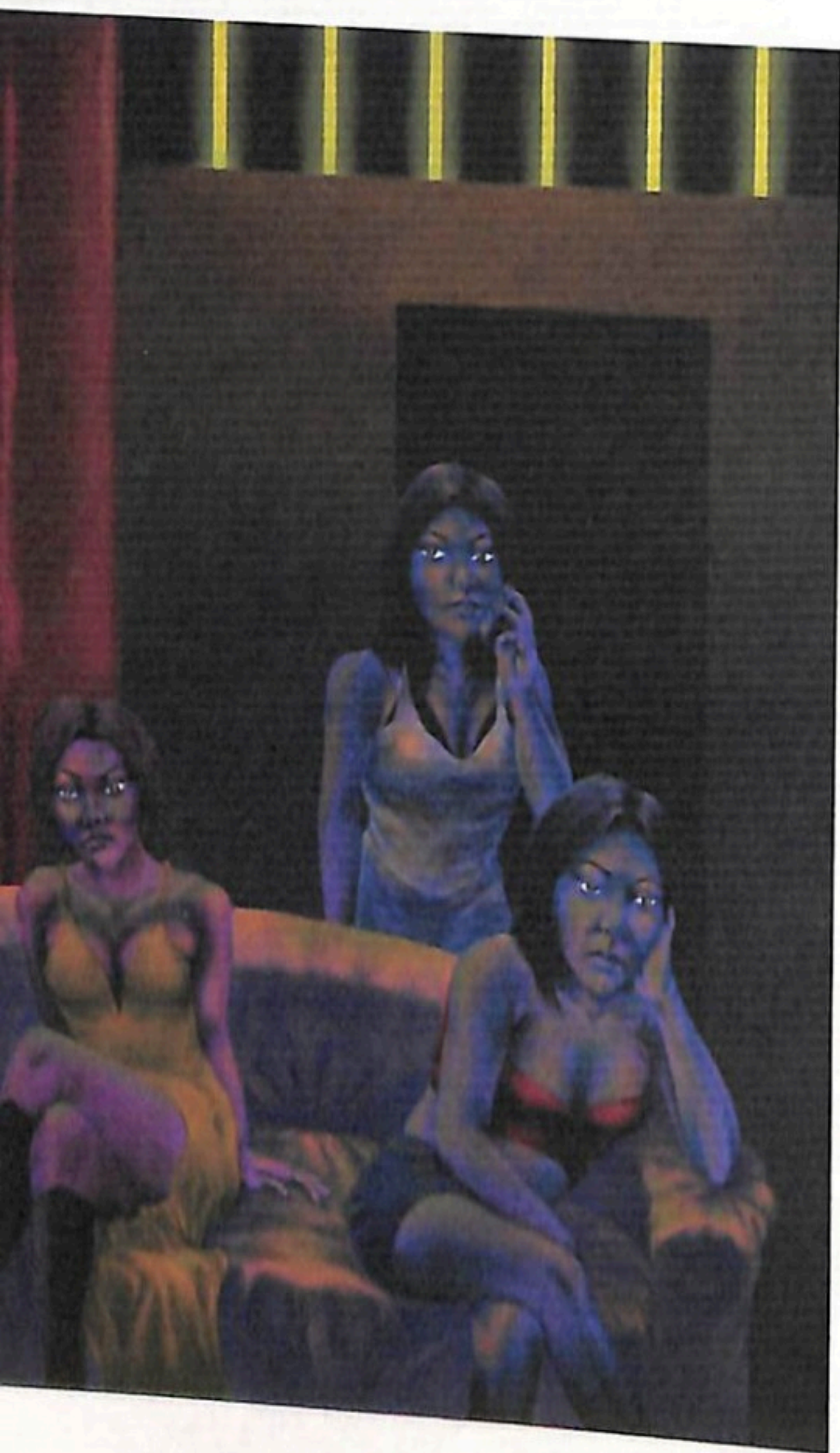

Three, Lithograph, 78 x 59 cm., 2004

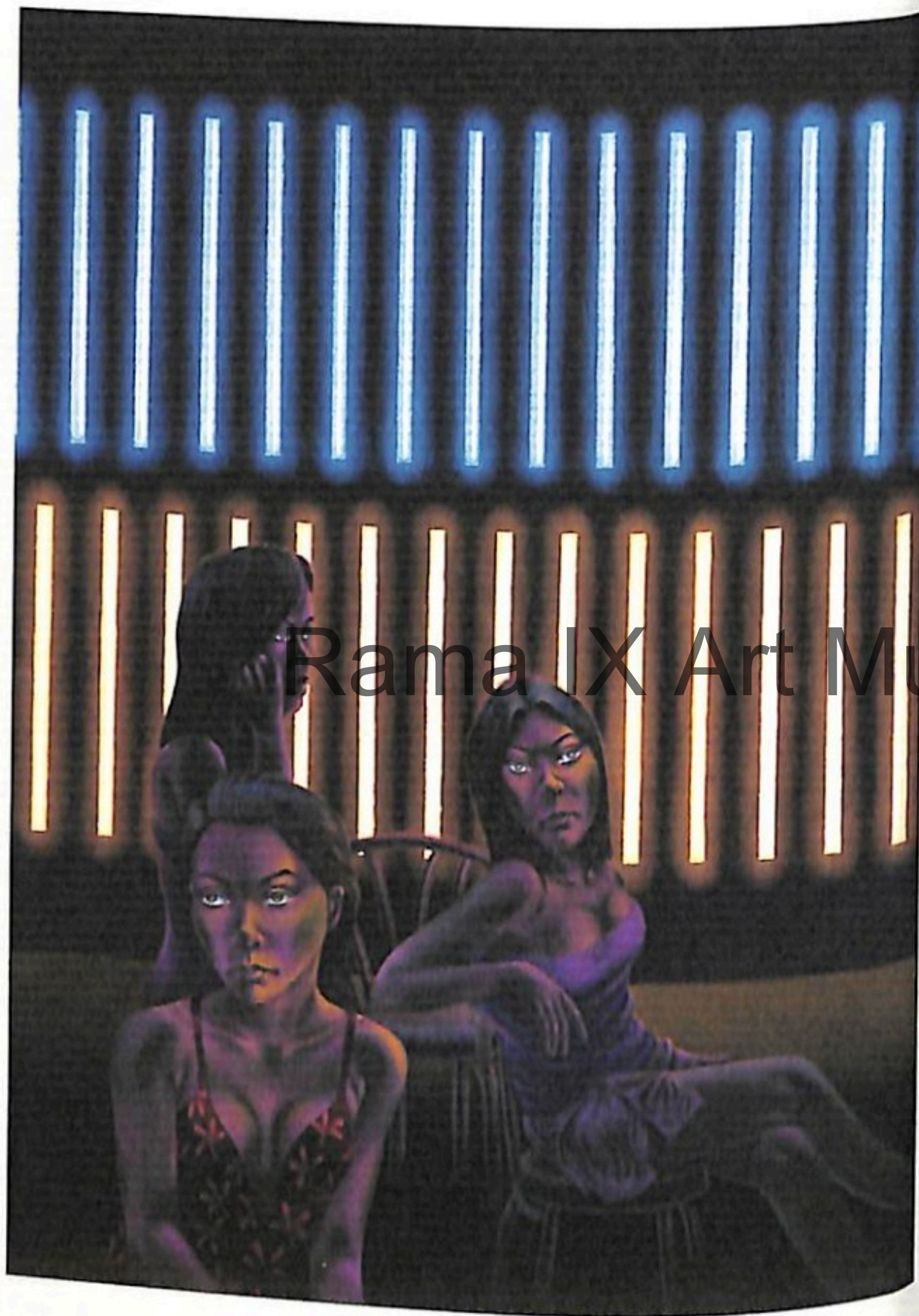

Rama IX Art Museum Foundation

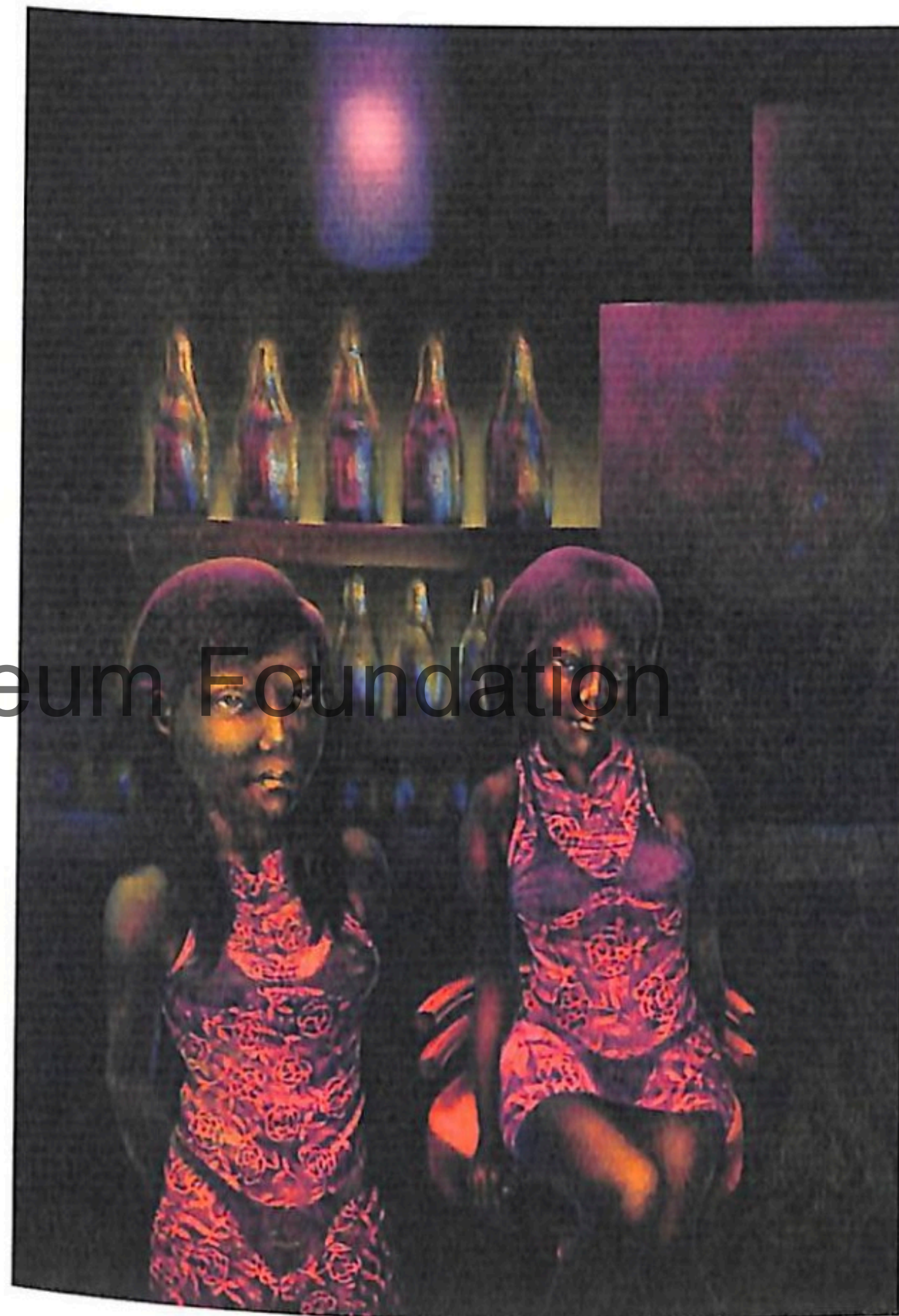
Installation View of Exhibition

Waiting 11
Lithograph, 109 x 79 cm.,
2005

Waiting 12
Lithograph, 109 x 79 cm.,
2005

Waiting 6
Lithograph, 111.5 x 80 cm.,
2003

Waiting 7
Lithograph, 112 x 80 cm.,
2003